

7 mei 2023 (5de zondag van Pasen)

Anton Milh o.p.

Beste zusters en broeders,

Het Johannesevangelie staat bekend om zijn symbolische, dikwijls moeilijk begrijpbare taal. De ene keer wordt over Jezus gesproken als het Licht of het Woord, dan weer spreekt Jezus over zichzelf als het Brood of, zoals vandaag als de Weg, de Waarheid en het Leven. Laat ons vandaag even stilstaan bij het eerste, Jezus als de Weg. Wat voor een weg zou dat wel kunnen zijn?

Als u op uw GPS een traject ingeeft, dan stelt deze u de snelste route voor (in tijd), of de kortste route (in afstand). En wanneer we vroeger op reis gingen naar Frankrijk, zat er een *Guide du Routard* in de zijkant van de deur, getiteld *La France des routes tranquilles* of *La France des belles routes*. Naast de snelste en de kortste weg, kan dus ook gekozen worden voor de rustigste of de mooiste, met een beetje *sightseeing*.

Welke weg is Jezus, of anders gezegd, welk soort weg gaan we wanneer we Hem navolgen? Hij is in elk geval niet de snelste of de kortste weg. Wie het gevoel wil krijgen meteen op z'n bestemming te zijn aangekomen, is bij Jezus aan het verkeerde adres. Er zijn predikanten en goeroes genoeg in deze wereld die u wat graag een programma voorstellen om zo snel mogelijk uw persoonlijke heil te bereiken. Uw persoonlijke heil valt trouwens opvallend dikwijls samen met hun bankrekening, maar dat terzijde. Is Jezus' weg dan misschien de mooiste? Ook dat niet. Over de

lijdende dienaar, die met Jezus wordt geïdentificeerd, schrijft Jesaja in hoofdstuk 53: “Hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd”; en een hoofdstuk eerder staat er zelfs, nog straffer: “zo gruwelijk, zo onmenselijk was zijn aanblik, zijn uiterlijk had niets meer van een mens”. Een laatste poging: is Jezus’ weg dan wellicht de rustigste? Ook dat niet. Jezus lijkt eerder op een hobbelige Belgische autostrade, zo leert ons de eerste lezing vandaag, uit de eerste Petrusbrief: deze ligt blijkbaar vol met stenen waaraan men zich kan stoten en rotsen waarover men kan struikelen.

Welk soort weg is Jezus dan wel? Hij is de rechte weg, zoals Johannes de Doper roept met Jesaja: “Baan de weg voor de Heer. Maak in de steppe een rechte weg voor onze God.” De rechte weg, omdat Hij de weg van de waarheid is. De kunst van het compromis is aan Jezus verloren gegaan. Hij onderhandelt niet, Hij sjachert niet, Hij probeert nergens onderuit te komen. Hij probeert zich niet anders voor te doen en tracht geen mensen te overhalen met extralegale voordelen. Hij staat in de waarheid, die voor zichzelf spreekt: *what you see and what you hear, is what you get*. En dat kan soms bruuskere, als een scherpe steen in je voet, en dat wist Jezus ook. Na de broodrede in het Johannesevangelie, wanneer de menigte massaal heeft afgehaakt, vraagt Hij onomwonden aan zijn leerlingen: gaan jullie nu ook weg, of blijven jullie? Jezus volgen is geen evidentie voor ons, fragiele en dikwijls zondige mensen. Maar Jezus nodigt ons uit om bij wijze van spreken een tweevaksbaan aan te leggen: naast zijn rechte weg, mogen wij onze weg aanleggen. God weet dat onze baan af en toe van die van Jezus zal afwijken. Maar na elke afrit worden we uitgenodigd om weer een oprit te nemen, tot bij Hem. Na elke kronkel worden we weer uitgenodigd een rechte baan te trekken. Want, zoals Jesaja zegt: “wie langs kronkelwegen gaat, vindt geen vrede”.

Jezus is de weg van de waarheid, en de weg van het leven. Vorige zondag zei Hij over zichzelf: “Ik ben gekomen opdat de mensen leven zouden hebben in overvloed”. De weg van Jezus leidt naar het volle leven. Geen oppervlakkig, tijdelijk geluk, geen Brustemse *raveparty*, maar wel “bestendig geluk aan uw zijde, Heer”. Jezus wil bij ons zijn en ons dragen, zoals de weg die onder onze voeten loopt. Hij is de weg zelf, en Hij is het doel: door Hem, en met Hem en in Hem wordt het leven ten volle aan ons

geschonken. Wij worden eraan herinnerd, in het bijzonder tijdens elke eucharistie, die als wegwijzers op onze aardse weg zijn geplaatst en waar wij steeds de kracht kunnen krijgen om nog een etappe verder te gaan, met Hem aan onze zijde. Amen.